

נזיר ד

חכמים	רבי שמעון	
אפילו לא נזר אלא בחד מנהון הוי נזיר	אינו חייב עד שידור מכולם	נזר מדבר אחד
מיין ושכר יזיר	מכל אשר יצא מלפניו מחרצניט ואז לא	מאי טעמא
	ההוא מיבעי ליה : לאסור יין מצוה כיון הרשות.	מה עושה עם הפסוק של השני?

חכמים	ר' שמעון	
אפילו לא נזר אלא בחד מנהון	אינו חייב עד שידור מכולם	נזר מדבר אחד
מיין ושכר יזיר	מכל אשר יצא מלפניו היין...מחרצניט ואז לא	הוכחה מפסוק
אפילו לא נזר אלא בחד מנהון (מיין)	לאסור יין מצוה כיון רשות	מיין ושכר יזיר
לאסור יין מצוה כיון רשות (פוסק כר' יהודה נגד ר' שמעון בעניין ביאת המקדש)	אופציה 1 : לדרוש גזירה שוה יין ושכר משה גבי נזיר יין הוא שאסור אבל שאר משקין לא, אף ביאת המקדש אופציה 2 : לית ליה איסור חל על איסור ובא שכר ללמד שבגזירות זה שונה – איסור חל על איסור – כגון נזר שלא ישתה יין ואז קיבל על עצמו נזירות, לוקה פעמיים	ושכר
איסורי נזיר שמצטרפים זה עם זה לכזית	אינו חייב עד שידור מכולם (פוסק שאין חיוב כזית כדי להתחייב מלקות ולכן לא שייך צירוף)	מכל אשר יצא מלפניו...מחרצניט ואז לא

